

VISSERIJ

Van de « zes » tot meer.

Het is in het Belgisch visserijbedrijf reeds voldoende bekend dat Groot-Brittannië en Denemarken hun aanvraag tot lid van de Europese Economische Gemeenschap hebben ingediend. Tussen hoop en vrees verwacht men dat ook nog andere landen — en dan wordt in de visserij in de eerste plaats Noorwegen bedoeld — dit voorbeeld zullen volgen.

Hoe de onderhandelingen over dit lidmaatschap zullen verlopen en welke resultaten er konkreet voor de visserij zullen uit voortvloeien zijn open vragen; in afwachting kan wel een licht geworpen worden op de betekenis van de visserij van Groot-Brittannië en Denemarken.

Groot-Brittannië en Denemarken mogen als « grote » visserijnaties bestempeld worden: eerstgenoemd land eerder uit kwantitatief oogpunt en laatstgenoemd land meer uit kwalitatief standpunt.

De aanvoer in Groot-Brittannië, die de jongste jaren praktisch konstant gebleven is, beloopt ongeveer 825 miljoen kg voor een waarde van ca 53 miljoen pond.

Grosso modo bestaat de Britse aanvoer naar hoeveelheid voor ca 80 % uit bodemvis (w.v. ca 45 % kabeljauw), voor 15 % uit pelagische vis (w.v. 85 % haring) en voor ca 5 % uit schaal- en weekdieren.

Voor deze aanvoer zorgen ca 7.800 vaartuigen. Zij bevissen de kustwateren, de Noordzee, de Ierse Zee, het Kanaal van Bristol, de wateren gelegen bij de Feroes, Rockall, het westen van Schotland en West- en Zuid-Ierland, alsook de afgelegen wateren aan het Bereneiland, Spitsbergen, Groenland, IJsland, Labrador, New Foundland, de Noorse kust, enz.

Voor de bevoorrading van de binnenlandse markt moet Groot-Brittannië nog aanzienlijke hoeveelheden vis importeren. In 1960 bedroeg de invoer 192,9 miljoen kg voor een waarde van 47,9 miljoen £. De invoer omvat hoofdzakelijk verse of bevroren bodemvis, kabeljauw, schol en schelvis (voornamelijk uit Noorwegen, Denemarken, de Ierse Republiek en Nederland), conserven (vnl. uit Japan) en verse of bevroren haring (vnl. uit Noorwegen).

De Britse uitvoer van visproducten neemt — met uitzondering van haring — geen belangrijke plaats

in het visserijbedrijf in. In 1960 beliep de export 45,9 miljoen kg voor een waarde van 6,3 miljoen £. Het exportpakket bestaat in hoofdzaak uit bewerkte haring en verse of bevroren vis.

* * *

In Denemarken heeft zich de visserij in de jongste decennia sterk ontwikkeld. In 1938 werd een aanvoer van ongeveer 90 miljoen kg genoteerd, terwijl in 1960 dit cijfer reeds tot ca 570 miljoen kg was opgelopen. Alhoewel deze toename in hoofdzaak te wijten is aan de grote ontwikkeling van de industriële visserij, is de visserij voor menselijke consumptie eveneens in betekenis toegenomen.

De Denen oefenen de visserij veelal dicht bij de kust uit: de Noordzee, het Skagerak en het Kattegat leveren ca 85 t.h. van de totale aanvoer. Hierdoor bestaat het vangapparaat voor een belangrijk deel uit kleine eenheden, waarvan een groot deel zelfs niet met motoren is uitgerust. In 1960 telde de Deense vloot 8.291 motorvaartuigen en 5.707 vaartuigen zonder motor. Slechts 136 eenheden hadden een tonnemaat van meer dan 50 B. T.

De aanvoer omvat in hoofdzaak haring, kabeljauw en schol. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat slechts een gering percentage (ca 15 %) van de aanvoer van haring voor menselijke konsumptiedoel-einden wordt aangewend.

De uitvoer van visserijproducten is voor de Deense visserij van zeer grote betekenis. In 1960 werd 229,1 miljoen kg geëxporteerd voor een waarde van 421,7 miljoen D. kr. De export bestaat hoofdzakelijk uit verse en bevroren vis, vismeel en visolie. De belangrijkste afnemers zijn West-Duitsland (haring en makreel), Groot-Brittannië (platte vis), de U.S.A. en Nederland.

De invoer van visserijproducten beliep in 1960 99,7 miljoen kg voor een waarde van 100 miljoen D. Kr. Het grootste deel bestaat evenwel uit door Zweedse vaartuigen rechtstreeks aangevoerde haring. Verder wrdrt vooral invoer genoteerd uit Noorwegen.

* * *

Deze gegevens over de Britse en Deense visserij zijn summier. Een nadere ontleding van de structuur en problematiek van deze visserijen moet voor de komende maanden een klaarder licht werpen op de mogelijkheden en moeilijkheden van het Belgisch visserijbedrijf.